

Julia Lindblad

”Julia Lindblad heter jag och är snart 20 år gammal. Welshponnyn fastnade jag för, redan som liten, när jag under många år fick ha sektion B-ponnyn Molstabergs Lilla O som min egen. Hon var världens snällaste lilla ponny.

Efter henne föll valet återigen på en welsh, men denna gång en cob, den svarta hingsten Linsa Vimsalabim. Honom har jag haft sedan han var fem år gammal, och vi har gjort en enorm resa tillsammans, till de allra högsta klasserna i ponnydressyr. Hoppas gör han också mer än gärna, och är riktigt duktig på det, så när tiden finns, så åker vi gärna på hopptävlingar också. Han har fått fina lovord från bl.a. E-G Haking, som vi tränat regelbundet för, sedan vi köpte Vimsa (som han kallas).

Vimsa är en sån där häst, som man kan göra allt med. Min nioåriga ”hästovana” lillebror brukar rida ut på honom tillsammans med mig på en av de andra ponnyerna. Han kan lasta honom och åka kana ner på rumpan, när det är färdiggosat uppe på ryggen i boxen. Vimsa är en helt underbar individ som gör sig lika bra som dressyrponny på högsta nivå, som barnponny, hopponny och skogsmulle.

Jag fick kontakt med Gunilla Olesjö, som har fött upp Vimsa, av en slump egentligen, när min mamma och jag åkte till Knivsta för att träffa Vimsas mamma Glenmead Virginia. Man förstod direkt varifrån Vimsas underbara temperament kommit. Hemma då hade Gunilla sin sektion C-hingst Menai Christopher, som då

var sex år gammal och precis hade kommit hem från Storbritannien, där han hade varit ett år och tävlat i engelska ridklasser. Med Fiona Cork i sadeln vann han i princip på alla de stora showerna, och det pratas fortfarande om ”Stoffe” där.

Fort gick det, men det bestämdes, att jag fick det enorma förtroendet av Gunilla att försöka kvala honom till ungpomma-SM för sexåringar, något som han när han var fyra år gammal vann. En vecka senare flyttade han in hos mig, och blev kvar. Vi lyckades ta oss till SM och med ett personbästa sista dagen, så knep vi bronset! (på fjärde plats kom Vimsas på mödernet äldre bror Linsa Villeroy!) Alltså, Stoffe hade på bara några veckor lärt sig både skänkelvikning och förvänd galopp, vilken samarbetsvilja!

Som sagt blev Stoffe kvar hos mig och förra året startade vi vårt första ”riktiga” SM och blev sexa. Stoffe är också en riktig favorit hos alla hemma i stallet. Energi finns det gott om, och jag har aldrig suttit på någon ponny/häst, som har den arbetsviljan som han har. Den är helt obetalbar!

2017 fick jag återigen ett enormt förtroende av Gunilla och hem till mig kom hennes sto Linsa Vanessa för att matchas mot SM för 4-åringar. Vilken ponny jag fick hem! En perfekt mix av mina två befintliga. Vanessa är efter Menai Christopher undan Glenmead Virginia, alltså en syster till Vimsa och dotter till Stoffe.

Vanessa är verkligen den bästa av två världar. Hon har sin brors temperament och är omdöpt till Kajsa Kavat hemma, eftersom hon gör precis allt man ber henne om utan att tveka eller vara det minsta osäker. Sin pappas arbetsmoral har hon och den är helt underbar.

Vanessa och jag lyckades ta oss SM för 4-åringarna, där hon slutade på en fin sjätteplats efter att ha blivit tvåa första dagen. Tyvärr blev hon störd andra dagen

av den ponnyn som vi red i par med vars ryttare satt och smackade hela tiden. Men hennes energi och samarbetsvilja blev smackningarna för mycket!

Efter SM åkte Vanessa hem för lite semester, och senare på hösten försökte Gunilla hitta en ny ryttare till henne. Tyvärr hittades ingen som passade, så i år kom hon tillbaka till mig för att försöka kvala till 5-åringarnas SM. Trots att hon, på grund av den ofrivilliga vilan, ligger cirka åtta månader efter i styrka, så lyckades hon nästan, hamnade precis utanför de tolv som gick till final. Vilken visar på vilken underbar kompis hon är som kämpar, som hon gör.

Hoppad är hon inte så mycket, men kul tycker hon att det är, och hon hoppar allt vad man ber henne om. Det spelar ingen roll hur det ser ut, eller hur högt det är!

Tilläggas ska väl också att Stoffe och Vimsa är bästa kompisar. Två hingstar som åker i samma trailer till och från tävlingar och äter ur samma hösegel samt mer än gärna står och slickar varandra. Aldrig någonsin ett öra bakåt! Båda vill gärna ha sin kompis med, så tar man ut den ena före den andra för att lasta, så talar denne högt och tydligt om, att man faktiskt glömt en!

Exemplariskt uppförande av två hingstar måste ändå vara, när vi kom till ett meeting, fastnade med släpet i en halvmeter lera och jag lastade ur båda hingstarna, tog en varje hand och promenerade i en halvtimme, innan vi lyckades få upp bilen och släpet. Nytt ställe, nya hästar men ändå så coola.

Det absolut bästa med welshraserna är deras fantastiskt underbara temperament och arbetsmoral, vilket jag tycker är extremt viktigt oavsett vad man vill göra med dem. För tro mig, en welsh blir en bästa vän för livet och jag är så otroligt tacksam över mina tre bästa kompisar, som jag har hemma i stallet idag.”

Bild 1 – Linsa Vimsalabim

Bild 2 – Menai Cristopher

Bild 3 – Linsa Vanessa

Bild 4 – Menai Cristopher

Bild 5 – Bästa vänner